

[Lone Dybkjær]

ændringsforslagene. Vi er naturligvis glade for, at ungdomsydelsen er taget ud. Udvalgsarbejdet har klart vist, at det ikke ville være synderlig retfærdigt uden videre at erstatte ungdomsydelsen med børnetilskud for de 16-18-årige, også indeholdende forhøjede og ekstra børnetilskud m.v.

Det er rigtigt, som fru Yvonne Herløv Andersen sagde, at der under udvalgsarbejdet og i øvrigt har været diskuteret en omlægning af børnetilskuddene. Det radikale venstre er tilhænger af, at hele børnetilskudsordningen drøftes mere grundigt, fordi det også klart er fremgået af udvalgsarbejdet, at det ikke er nogen synderlig retfærdig ordning, men en ordning, som er opstået historisk, kan man vel sige, og som man så har tilføjet nogle elementer. Slutresultatet er alt i alt ikke gennemgribende retfærdigt.

Det er også gået op for os under udvalgsarbejdet, at det ikke kan foretages hurtigt, idet man ikke kan omlægge børnetilskuddene, heller ikke med nogle andre aldersbetingede grænser, fra den ene måned til den anden.

Jeg skal heller ikke skjule, at vi selvfølgelig fik nogle reaktioner fra folk med mange børn over 10 år. Det er klart, at for dem kan der, hvis der er flere børn, f. eks. tre børn, blive tale om temmelig dramatiske ændringer, også selv om børnetilskuddene ikke er voldsomt store.

Så jeg vil håbe på, at vi kunne fortsætte en drøftelse af hele børnetilskudssystemet i udvalget, frigjort fra besparelser. Under den forudsætning håber jeg også, at man kan få de andre partier til at deltage i de drøftelser for at se, om vi så kan finde frem til en mere hensigtsmæssig måde at ordne dette område på, end det er sket i dag. Jeg tror, alle anerkender, at det ikke er særlig retfærdigt: man giver ikke bare til dem, der er dårligt stillet i samfundet; det rammer meget mere tilfældigt.

Det radikale venstre stemmer altså imod lovforslaget, men vi kan af parallelitetsgrunde og i konsekvens af, hvad vi i øvrigt har stemt for tidligere i folketingssamlingen, gå ind for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Tinning (VS):

Til alt held har VS fremsat et forslag til folketingsbeslutning om børnefamiliernes økonomi, som giver fru Lone Dybkjær og andre mulighed for også at diskutere børnetilskudsordningen fremover, endda så frigjort, at jeg formoder, at fru Lone Dybkjær står af, når det kommer til den mere grundige diskussion.

Derudover er vi i VS selvfølgelig glade for, at socialministeren har måttet opgive og nu selv siger, at der vel egentlig kun er 200 mill. kr. tilbage, man kan håbe at få sparet. Det kan man heller ikke, fremgår det af betænkningen, men det var dog et håb. Jeg vil dog godt vide – fordi fru Lone Dybkjær nu siger, at det radikale venstre kan tilslutte sig ændringsforslag nr. 3 – om socialministeren eller det radikale venstre har nogen forestilling om, hvor mange besparelser der ligger i ændringsforslag nr. 3. Én ting er jo, at man kan opgøre, at den skærpede regulering både af indtægtsgrænsen og af procentsatsen giver en besparelse på 200 mill. kr. Men hvad havde socialministeren eller det radikale venstre tænkt sig at denne regulering inden for 4 pct.s rammen – nu kommer den jo ikke igennem – skulle give? Det ville jo være kedeligt, hvis man var lige ved at føre en besparelse igennem ad bagdøren, som måske var mindst lige så stor som de andre, man sidder og skriver om.

Det er selvfølgelig rart at vide, at socialdemokratiet ikke har tænkt sig at støtte dette lovforslag ved tredje behandling. Jeg har også noteret mig, at det bl.a. skyldes, som det hedder i betænkningen, at »en skærpet indtægtsregulering må ... ses i den sammenhæng, hvori den indgår«. Ethvert spørgsmål, som drejer sig om at se tingene i deres rette sammenhæng, kan vi jo nok blive enige om.

Jeg kunne tænke mig at få lidt mere klarhed over, i hvilken sammenhæng en skærpet indtægtsregulering bør indgå. Er det en sammenhæng, der svarer til socialdemokratiets 1. september-udspil, altså om en skærpet indkomstgraduering af børnetilskud? Det er i hvert fald en sammenhæng, hvori man kunne gøre det. Er det den sammenhæng, man siger til, så er der jo ikke nogen grund til – det kunne man være tilbøjelig til – at, puha, trække vejret lettet og sige, at så gik det da heldigvis over med de overgreb på børnetilskudsordningen og i det hele taget forringel-